

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

99. Παρ' ότι η δεύτερη ευχή είναι συγκροτημένη με το προοίμιό της, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και με άλλα προοίμια, ιδιαίτερα με εκείνα που σε περίληψη περιγράφουν το Μυστήριο της Σωτηρίας, π.χ. με τα κοινά προοίμια.

† Ο Κύριος να είναι μαζί σας.

– Και με το πνεύμα σου.

† Ας υψώσουμε τις καρδιές μας.

– Είναι στραμμένες προς τον Κύριο.

† Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο τον Θεό μας.

– Άξιο και δίκαιο.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ είναι άξιο και δίκαιο,
καθήκον ιερό και σωτήριο,
παντού και πάντοτε να σ' ευχαριστούμε, Κύριε,
Πατέρα άγιε, Θεέ παντοδύναμε και αιώνιε,
διά του αγαπητού σου Υιού,
του Ιησού Χριστού, του Λόγου σου,
διά του οποίου δημιούργησες τα πάντα
και τον οποίον απέστειλες σ' εμάς ως Λυτρωτή και Σωτήρα.

Ενσαρκώθηκε από το Πνεύμα το Άγιο
και γεννήθηκε από την Αειπάρθενο Μαρία.
Για να εκτελέσει το θέλημά σου
και να αποκτήσει για σένα ένα λαό άγιο,
άπλωσε τα χέρια του επί του Σταυρού πάσχοντας,
ώστε να καταλύσει το θάνατο
και να φανερώσει την Ανάσταση.

Γι' αυτό και εμείς,
ενωμένοι με τους Αγγέλους και τους αγίους,
διακηρύττουμε τη δόξα σου
αναφωνώντας και λέγοντας (ψάλλοντας):

† Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός Σαβαώθ.
Πλήρεις ο ουρανός και η γη της δόξης σου.
Ωσαννά εν τοις υψίστοις.
Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

100. Ο ιερέας εκτείνει τα χέρια και λέει:

Πραγματικά είσαι άγιος, Κύριε, η πηγή κάθε αγιοσύνης.

101. Ενώνει τα χέρια, τα επιθέτει στα Δώρα και λέει:

Καθαγίασε, λοιπόν, σε παρακαλούμε, αυτά τα δώρα
με τη δρόσο του Πνεύματός σου,

ενώνει τα χέρια και κάνει το σημείο του σταυρού ταυτόχρονα επάνω στον
Άρτο και στο άγιο Ποτήριο, λέγοντας:

ώστε να γίνουν για μας το Σώμα † και το Αίμα
του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

Ενώνει τα χέρια.

102. Στις φράσεις που ακολουθούν, τα λόγια του Κυρίου πρέπει να προφέρονται
καθαρά και μεγαλοφώνως, όπως η φύση τους το απαιτεί.

ο οποίος, όταν παραδινόταν θεληματικά στα Άγια Πάθη του,

παίρνει τον Άρτο και υψώνοντάς τον λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα,
συνεχίζει:

έλαβε τον Άρτο,
και αφού σε ευχαρίστησε, τον τεμάχισε
και τον έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ, ΦΑΓΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:
ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ,
ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΟΝ.

Δείχνει τον καθαγιασμένο Άρτο στο λαό, τον τοποθετεί πάλι στο δισκάριο και
γονατίζοντας προσκυνά.

103. Έπειτα συνεχίζει:

Κατά τον ίδιο τρόπο, μετά από το δείπνο,

παίρνει το άγιο Ποτήριο και υψώνοντάς το λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα
συνεχίζει:

έλαβε το Ποτήριο,
και αφού σε ευχαρίστησε πάλι,
το έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ ΚΑΙ ΠΙΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:
ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΟΥ,
ΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ,
ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΧΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ.

ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ.

Δείχνει το άγιο Ποτήριο στο λαό, το τοποθετεί πάλι επάνω στο ειλητό και γονατίζοντας προσκυνά.

104. Έπειτα λέει:

Μυστήριο πίστεως!

Και ο λαός συνεχίζει αναφωνώντας:

Το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε
και την αγία σου Ανάσταση ομολογούμε,
έως ότου έλθεις.

Άλλες αναφωνήσεις:

α) Κάθε φορά που τρώμε αυτόν τον Άρτο
και πίνουμε από αυτό το Ποτήριο,
το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε
έως ότου έλθεις.

β) Σωτήρα του κόσμου, σώσε μας,
εσύ που μας λύτρωσες
με τον Σταυρό σου και την Ανάστασή σου.

105. Έπειτα ο ιερέας εκτείνει τα χέρια και λέει:

Τελώντας, λοιπόν, την ανάμνηση
του θανάτου και της Αναστάσεως του Υιού σου,
σου προσφέρουμε, Κύριε, τον άρτο της ζωής
και το Ποτήριο της σωτηρίας,
και σε ευχαριστούμε, διότι μας αξίωσες
να παριστάμεθα ενώπιόν σου και να σε υπηρετούμε.

ΙΚετευτικά σε παρακαλούμε:
με την κοινωνία μας στο Σώμα
και στο Αίμα του Χριστού,
το Πνεύμα το Άγιο να μας ενώσει σε ένα σώμα.

Στα συλλείτουργα, ο 1^{ος} συλλειτουργός λέει:

Ενθυμήσου, Κύριε, την Εκκλησία σου
η οποία απλώνεται σε όλη τη γη.
Τελειοποίησέ την στην αγάπη,

μαζί με τον Πάπα ... [όνομα]*,
τον Επίσκοπό μας ... [όνομα],
και όλο τον Κλήρο.

Στις Λειτουργίες για τους κεκοιμημένους, μπορεί να προστεθεί:

Ενθυμήσου, Κύριε, το δούλο σου (τη δούλη σου) ... [όνομα]
τον οποίο (την οποία) κάλεσες (σήμερα)
από τον κόσμο αυτό
και, όπως μέσω του Βαπτίσματος έγινε σύμφυτος (σύμφυτη)
στο θάνατο του Υιού σου,
ας γίνει επίσης μέτοχος και της Αναστάσεώς του.

Στα συλλείτουργα, ο 2^{ος} συλλειτουργός λέει:

Ενθυμήσου επίσης τους αδελφούς μας,
οι οποίοι κοιμήθηκαν με την προσδοκία της Αναστάσεως,
και κάθε άνθρωπο ο οποίος αποδήμησε
ελπίζοντας στην ευσπλαχνία σου,
και δέξου αυτούς στο φως του προσώπου σου.
Όλους εμάς, σε παρακαλούμε, ελέησέ μας,
ώστε με την Υπεραγία Θεοτόκο και Αειπάρθενο Μαρία,
τους αγίους Αποστόλους και όλους τους αγίους,
οι οποίοι ανά τους αιώνες σου ήταν ευάρεστοι,
να αξιωθούμε να συμμετέχουμε στην αιώνια ζωή,
και εσένα να υμνούμε και να δοξάζουμε,

* Εδώ δύναται να αναφέρονται οι βοηθοί Επίσκοποι, ή άλλος ή άλλοι Επίσκοποι
όπως ορίζει η Γενική Διάταξη του Ρωμαϊκού Λειτουργικού (αρ. 149).

Αν ο λειτουργός είναι Επίσκοπος μετά τις λέξεις: μαζί με τον δούλο σου τον Πάπα...
[όνομα], προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου.

Αν ο Επίσκοπος λειτουργεί έξω από την εκκλησιαστική του Επαρχία, μετά τις λέξεις: μαζί με
τον δούλο σου τον Πάπα...[όνομα] προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου και τον
αδελφό μου... [όνομα] Επίσκοπο αυτής της Εκκλησίας [όνομα]

Αν προΐσταται ή συλλειτουργεί Επίσκοπος άλλης Εκκλησιαστικής Επαρχίας,
προσθέτει: τον εδώ λειτουργούντα (ή συλλειτουργούντα) Επίσκοπο ... [όνομα] της
Εκκλησίας... [όνομα].

ενώνει τα χέρια,

διά του Ιησού Χριστού, του Υιού σου.

106. Παίρνει το δισκάριο με τον καθαγιασμένο Άρτο και το άγιο Ποτήριο, τα
υψώνει και λέει:

Δί' Αυτού και μετ' Αυτού και εν Αυτώ,

στα συλλείτουργα, όλοι οι συλλειτουργοί μαζί:

εις σε, τον Θεόν Πατέρα, παντοκράτορα,

εν τη ενότητι του Παναγίου Πνεύματος,
πάσα τιμή και δόξα αποδίδεται,
εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός αναφωνεί:

– Αμήν.

Η τέλεση της Λειτουργίας συνεχίζεται με την Ακολουθία της Θείας Κοινωνίας,
βλ. σ. 451.